

АНТОН ДЕЛВИГ СМЪРТНО СТРАДАНИЕ СЕЛСКА ЕЛЕГИЯ

Превод от руски: Иванка Павлова, —

chitanka.info

Аз я познавах: по-прекрасна беше
душата ѝ от прелестното ѝ лице.

Като че ли предчувствие таеше
за ранния си край. С мечтателно сърце,
към своите роднини ласкава, грижовна
и мила с другите, нещастна беше тя
и като цвят през пролет хладна и дъждовна
съвсем внезапно прецъфтя.

Защо? Любов сърцето ѝ погуби,
че в пришълец неверен предано се влюби:
от хубостта ѝ беше за пленен,
но в друга се увлече подир ден.
Напусна този край. Тя беше унижена.
Какво по-страшно от любов несподелена,
от проста, искрена любов?

Стаи дълбоко безответния си зов.
Потънала в сълзи, безмълвната си мъка
не довери на ничие сърце.

Непоносимата разлъка
попари скоро нейното лице.
Край гроба на баща си все по-често бдеше.
Отиваше сама на края на града.
Без сълзи в миглите, без ропот тя седеше
и сякаш символ на Търпението беше,
усмихвайки се и в беда.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.